

JIHOMORAVSKÝ KRAJ

Krajský úřad Jihomoravského kraje
Žerotínovo náměstí 3, 601 82 Brno

Váš dopis zn.:

Ze dne: 16.05.2017
Č. j.: JMK 76990/2017
Sp. zn.: S-JMK 71229/2017 OKP
Vyřizuje: Krásná
Telefon: 541 651 233
Počet listů: 1
Počet příloh/listů:
Datum: 29.05.2017

Poskytnutí informací

Vážený pane,

dne 16.05.2017 byla na elektronickou podatelnu Jihomoravského kraje a jeho orgánů doručena Vaše žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“) ze dne 16.05.2017 (dále jen „žádost“), ve které uvádíte:

„Žádám úřad Jihomoravského kraje o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. Ve výroční zprávě za rok 2016, dle ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., uvádíte, že Vám bylo doručeno 310 žádostí a ve 139 případech bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Ve srovnání s ostatními povinnými subjekty jde o nestandardně vysoké množství rozhodnutí o odmítnutí žádosti, přesahující hranici 40 % z celkového množství podaných žádostí. Žádám Vás o sdělení důvodů, kterými bylo toto vysoké množství odmítnutí zapříčiněno.“

V souladu s § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. Vám k žádosti sdělujeme následující:

Specifikace konkrétních požadavků na poskytnutí informací je vždy plně v rukou jednotlivých žadatelů o informace, je to tedy žadatel, kdo určuje předmět žádosti (požadovaných informací) a povinný subjekt nemůže z vlastní iniciativy např. dovozovat, čeho se ve skutečnosti žadatel domáhá. Z tohoto důvodu není Jihomoravský kraj a jeho orgány jakožto povinný subjekt schopen jakýmkoli způsobem ovlivnit požadované informace a tedy ani to, jaké žádosti, resp. informace (či jejich části) bude muset rozhodnutím odmítnout. K tomu uvádíme, že Jihomoravský kraj a jeho orgány postupují v případě vyřizování žádostí o poskytnutí informací vždy striktně dle zákona č. 106/1999 Sb., a to s přihlédnutím k aktuální judikatuře a odborné literatuře. Povinný subjekt tedy poskytuje požadované informace (včetně doprovodných informací) po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Důvody pro odmítnutí žádosti jsou přitom vymezeny zejména v § 7 – § 11 zákona č. 106/1999 Sb. K tomu lze dále dodat (viz citace z odborné literatury k zákonu č. 106/1999 Sb.: Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 754 a 755), že „Svlnf ukládá, aby rozhodnutí o odmítnutí žádosti bylo vydáno vždy, pokud povinný subjekt nevyhovuje žádosti. Touto formulací ovšem vzniká otázka, zda je na místě rozhodnutí vydávat jen tam, kde je splněn důvod pro odmítnutí žádosti podle § 7 až 11 (případně s důvody plynoucími z některého zvláštního zákona – srov. dále) nebo zda je jeho smysl širší

a ukládá vydat formální odmítavé rozhodnutí nejen tehdy, jestliže povinný subjekt informace neposkytuje z důvodu jejich ochrany, ale i tehdy, jestliže informace neposkytuje z jiných příčin (= nevyhovuje žádosti), typicky jestliže žadatelem vymezená informace, která se týká působnosti povinného subjektu, neexistuje (např. žádost o zápis z jednání, které se uskutečnilo, ale žádný zápis pořizován nebyl), jestliže by povinný subjekt musel požadovanou informaci nově vytvořit (§ 2 odst. 4) nebo pokud povinný subjekt nevyhovuje např. jen žadatelem požadované formě zpřístupnění informace. Z dostupných soudních rozhodnutí lze usuzovat, že správní soudy se přiklánějí (až na určité výjimky) k širšímu pojetí, takže rozhodnutí o (částečném) odmítnutí žádosti by mělo být vydáno vždy, pokud žádost není vyřízena poskytnutím informace (případně odkazem na zveřejněnou informaci nebo odložením žádosti), tedy nejen v případě aplikace důvodů podle § 7 až 11. Judikatura vytvořila koncept tzv. faktických důvodů pro odmítnutí žádosti o informace, do nichž zahrnuje neexistenci informace (rozsudek NSS č. j. 2 As 71/2007-56), žádosti směřující k vydání již dříve poskytnutých informací [rozsudky NSS č. j.: 3 As 13/2007-75 (2202/2011 Sb.NSS) a č. j.: 5 A 65/2002-33 (750/2006 Sb.NSS)], případně jedná-li se na straně žadatele o zneužití práva na informace [srov. např. bod 91 rozsudku NSS č. j.: 8 As 55/2012-62 (3155/2015 Sb.NSS)]. Soudy dále dovodily povinnost odmítnout žádost v případě, že směřuje k vytvoření nové informace ve smyslu § 2 odst. 4 (srov. komentář k tomuto ustanovení).“.

Nejčastějšími důvody pro odmítnutí žádostí, se kterými se Jihomoravský kraj a jeho orgány při vyřizování žádostí v praxi setkává, jsou pak neexistence požadovaných informací (blíže viz odstavec výše; závisí vždy na konkrétním požadavku žadatele na poskytnutí určitých informací, kterými však nemusí povinný subjekt nutně disponovat, ačkoli se tak žadatelé mnohdy domnívají) a odmítnutí osobních údajů fyzických osob obsažených v poskytovaných informacích (informace se v takových případech poskytují se znečitelněním osobních údajů fyzických osob). K tomu lze přitom dodat (viz citace z odborné literatury k zákonu č. 106/1999 Sb.: Furek, A., Rothanzl, L., Jírovec, T. Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2016, s. 406), že „... veškerá ochrana osobních údajů či osobnosti poskytovaná prostřednictvím odepření poskytnutí takových údajů musí být v rámci SvInf provedena prostřednictvím institutu rozhodnutí o odmítnutí (celé nebo i jen části) žádosti o poskytnutí informací dle § 15 (viz komentář k tomuto ustanovení), které je v plném rozsahu správním rozhodnutím v režimu SpŘ. Z hlediska vymezení chráněných (neposkytnutých) osobních údajů v rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti lze odkázat na (níže citovaný) rozsudek NSS č. j. 1 As 229/2014-48.“.

S pozdravem

Otisk razítka

JUDr. Roman Heinz, Ph.D.
vedoucí odboru kontrolního a právního
v z. JUDr. Dagmar Dorovská. v. r.